

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים מת.

זכורת הש"ס

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

אן בוירקרא ושחט אותו על ירך המזבח כמנהג:
במקום אשר תשחט העולה (ויקרא ו): עליון.
רשת בן נאן: הניחא למאן דאמר למדין. עליון
יפ: ואם נפש. גבי אשם חלוי במיב בוירקרא ואם

פר ושעיר של יום הכס
 בעולה כתיב ניתי
 אידי¹⁶ דאתי מדרש
 חטאות החיצונות א
 ולפנים תביא ליה
 כתיבא יושחט אותו
 אשחבן בן צאן בן בקר
 מן הצאן יו"ו¹⁷ מוסף
 עליו מתחתון הניחא
 למ"ד אין מלמדין מא
 ואם נפש וגו' לחייב
 תלוי דברי רבי עקיבא
 כאן בהא קא מיפלגין
 סבר אין למדין אמר
 למדין והיינו מעמא ד
 ונאמר בכתמאת חלב
 שחיבין על דזונו כר
 אף כאן שחיבין על
 חטאת ורבי עקיבא
 כאן בקבועה לאפקין
 וקדשו עולה ויורד
 שוה למחצה ד ור"ע
 למחצה אין הכי נמי
 ר"ע סבר ואם נפש
 ענין ראשון ורבנן נמי
 סבר כמפלגין דרמז
 כהר גזירה שוה עמר
 ערף ואמרי לך רבי
 מעלין לאשם בכסף
 יהא ספיקו חמור מ
 בת דנקא אין ספיקו
 עקיבא הא סברא
 מזאת תורת האשם ת
 תינה מאי דאית ליה
 תורת מהיבא נמר גמ
 תינה היבא דכתיב
 חרופה דלא כתיב ב
 למימר גמר באל ב
 דבעיא צפון דכתיב
 במקום עולה אשכח
 לן דכתיב יולקח הקר
 עצמו מנא לן אמר קר
 למצוה לעכב מנין
 יושחט אותו במקום
 ותניא¹⁸ דהיכן עולה נש

ה': וְלֹאֵם הַכֶּסֶן. כְּתוּב וְשָׁחַט כְּבִישׁ כְּחֻטָּא
עֲשֵׂה נָמִי יִלְקָח וְכִן לִקְיָה קְבֵלָה דְּגַמַר בְּגִ"ש
וְאִמְרָה לְהֵלֵן לִקְיָה יִקָּח מִכָּא חַי ה' יֵשׁ וְיֵס
בְּל עֲשׂוֹ. שְׁרָךְ לְעֻמּוֹד בְּכַפּוֹן וְהָ יַעֲמִיד
סָמוּךְ לִי אֵלֵל אֲמַלְע עוֹרֵה שְׁפִירוֹת בְּכַפּוֹן
וְהָ אִמְרָ לְקָמָן אִם עֵמֶד בְּדִירוֹ וְקִיבֵל בְּכַפּוֹן
יִסְיִיה לְמַפְרֵע וְדִרְשׁוּ אֵת עֲשׂוֹ יִקָּח לְמִקּוֹס
ב'. דִּרְשִׁי לִי מִנָּה לַעֲיִיבֻכָּה דְּתַנְיָא. וְשָׁחַט
תַּיִשׁ: אָף זֶה בְּכַפּוֹן. הָאִי קָרָא מִנְגַּמָּה עֲלֵיהּ:
וְ

הני מילי לשאר השמות אבל השם תלוי לא יה
דבערך לא משמע להקיש לו אלא לענין כספ
מא"א. ובחזרה כהנים יליף השם שפחה ל
וקיינו טעמא דממעט השם נזיר ומאורע טפ

פורים כו' מברי צפון
 בעולה ברישא חטאת
 חביבא ליה וניתני
 ירי דנכנס דמן לפני
 פונה 12 בעולה היכא
 ל יך מרובא צפונה
 גא לן אמר רבי יואם
 על עין ראשון וילמד
 למד מלמד 12 אלא
 איכא למימר 12 דתניא
 ל ספק מעילות איש
 וחכמים 12 פוטרין מאי
 יב ספק למידין ומר
 יב ספק דכולי עלמא
 בנ נאמר כאן 12 מצות
 מצות מה להלן דבר
 ועל שגגתו חטאת
 דיונו כרת ועל שגגתו
 להלן בקבועה אף
 חטאת דמומת מקדש
 ורבנן 12 אינן גזירה
 נמי אין גזירה שוה
 כהא 12 כמפלג
 תיב 12 מוסיף על
 כתיב ואם נפש לימא
 ר 12 דיקש ערף ומר
 לא רכ"ע דיקש
 חתתן הוא דגמר
 קלים שלא תאמר ל
 או מה ודאו חטאת
 אשם בר הנקא ורבי
 גא ליה נפקא ליה
 אחת לכל האשמות
 תורת מאן דלית ליה
 בערך 12 בערך
 ערך אשם שפחה
 בערך מאי איכא
 יל: חטאת מנא לן
 ושחט את החטאת
 שחיטה קבלה מנא
 מרס החטאת מקבל
 לקח לוי יקח 12 אשכתן
 אחרנית חביב
 שר ישחט את העולה
 מה בצפון אף זה בצפון

כִּשְׁשׁ וְהָיָה סֵלַע הַיָּמִין בִּלְלֹא
(דף) מְשִׁימָר עֲשִׂינֹת
תִּנְיָה לְמֵאן דְּרִיחַ לִיה
בְּמִנְמוֹת (דף כ:.) וְהִי
לְהוּ אֲשֶׁר בְּכֶסֶף עֲשִׂינֹת
גְּמָר עֲבִירָן עֲבִירָן.
דְּעֶרְכֵן עֲבִירָן אֲשֶׁר
וְהִלֵּית אֵל בְּכֶסֶף עֲשִׂינֹת מֵאָה
זִילֹת נֶפֶשׁ שְׁלֵמָה אֲשֶׁר סִפְקִין
שְׁמִיעִי (מִכְרֹת כ:.) וְרִכְנֵן
מְחֹר סִפְקִין מִדְּלֹא וְהִי לֵיל
עֲשִׂינֹת וְהִי עֲשִׂמָּה נְחִי אֲשֶׁר
קֹף עֲשִׂינֹת מִשְׁחָר מִשְׁחָר
מִשְׁחָר שְׁמִיעִי מִשְׁחָר שְׁמִיעִי

אײדי [ראי' מדרשא] הביבא צײַט, ואס מאַמא אס קען ליטן
עולה לבסוף כּפּרײַך בשמחה קמײַטא דינמות (דף ג.)
גבי אמות אשה יש לומר אייזי דאמײַט עולה בצינור מיטא בדי
מטאזא דבאזא בצינור והדר מיטא אסם דאזיזי אלס צימדי;

אשכנח בן צאן בן בקר מנצח.
 חממה לעילוי מרק כל
 הפסולין (דף לב): דרשין בן הבקר
 לפי ה' ואין השומע לפי ה' ולא
 אמרין בן צאן מנין ולכמה דרשות
 לא מרבינן מר קרמי לנן בקר ולנן
 צאן ושמה אהרן דרשא ר'יו"י
 מופק כמין או נמי משום דבבן
 צאן קרמי איתו למנוגי צלטרין
 הכא לרביי מיהו צהריא דבן הבקר
 לפי ה' וספיקה דאן דפסטי ינחא דלא
 קאמר בן צאן מנין דפסטיא: דלישני
 תחתון מעלין דכל עליין תחתון
 ס"ד דלא יליף: **מה** אהאן דבר
 שחיבין על דרגו ברה. ואם תמור
 יליף יקרי מגוריה. שיהא מזה
 הא תחתון חלג גופה בדיקשא
 ילפא כדאמר ה"ל (א) הוקשה כל התורה
 לעבודת כוכבים יי"ל דכי ה"ל גומא
 לא חשיב למד בדיקשא אלו חומר ומלמד
 בדיקשא: בן ציון דלא חשיב הוקשה או
 מוקמינא ליה בכל דבר ולא אחא
 הוקשה אלא בן ציון למד דלא יליף אלא
 דבבר שיש בו כרת: **ברבלי** ע"א
 הוקשא ע"א. וא"ת (אמרין) ס' גזירה
 השולח (בניין דף מה): דכ"ע גזירה
 שיה ערפא וי"ל הא דקאמר דכ"ע
 הוקשא ע"א לענין ס' דטוב לו
 לשבות מדינא למלחמה ממה שנטל
 ההיקש למדין אלא ההם דמקיש או
 מופשה דהיינו שער להפסיד לא נפדשה

להיטו כסף נומר משחרר חיי עבדו
בשטר מועיל כמו בכסף וקאמר
גורר שזה דלה לה מאשה עדיפה מה
אשה חיה לא מועיל והתם ^ה לא נחבטל
ההיקס דשמה צריך למיילי אחרר ועוד
י"ל דשטר בשפחה כנענית לא קמ"ל ^ה

אלא בגזירה שיה דלה לה מאשה
לך קאמר בגזירה שיה ערישא דעוב
לעשות גזירה שיה דההוי בעל כפשה
כמו נז' דהאש שלא השטר תהי' ב'
מלעשותו כמו כסף שמקון לו והפדה
דא' מגט אשה נפקא שטר שחור
ועיקר. גרור: **החזאת** בל
דנא. פי' שווערט לאו דיווקא אלא
דמיס קליס שיה יתון קצבה וידין עמו
דנהדיא איהא בפי' בחרא דכריתות
קד' ט. גבי מפני מה לא נתנה
תורה שיעור במחוסרי כפרה ופרין
אלא מחמת הטעות חלב מהא לא
קצבה וא"ת הא בפי' מחוסרי כפרה
(כריתות קד' ע"י) משעת דהוי בעל בצי
האומר דהי' קל ככלע לתזנה גבי
כבש שזין לך דבר שקרב עליה אלף
יס דקאמר דחם רחמנא פלגי למיהו
י' דהתם לתזנה מן המזנוח ר':
י' תורה. פלוגתא כבשמעתא קמייתא
י' הוה מצי למיבעי לרבען מנא
ישמעות כיון דליה לכו זאת מורח:

ימים רבנן אי חית לכו גזירה שוה
 נפש למה לי ואי לית לכו אי"ב אשם
 ואומר ר"מ דלע"ג דלית לכו אינעריך
 ודור מהולו דמי האי גזירה אחר פ' דס'
 ג דכתיב וזה תורת אינעריך ואם נפש
 יקח מן הגזירה דכדכרך נמי יקח אשם
 וכן מצינו לר"מ ואם נפש תשלם וכו':
 אשם יכול ליה קח אשם וכו' ומעורר כ"י
 שואל בן שנה בדפוס רש"י:

עין משפט
גד מצותה

ד א מ"ט ס"ט תולדות שנים
תולדות יא:

תורה אור השלם

1. וְהָיָה אִתּוֹ עַל יָדֶיךָ הַכֹּהֵן
עֲשֵׂהָ לְפָנֵי יְהוָה חֲזָקָה כְּנִי
אֲדֹנָיִךְ הַכֹּהֵן אֵלֶּיךָ וְדָמָה לְךָ
וְהָיָה עִמָּךְ כְּכֹהֵן יִקְרָא אִי.
2. וְאִם מִן הָאֵלֶּן קָרְבָנָה מִן
הַבְּשָׂמִים אוֹ מִן הַעֲדָוִה לַעֲלֹה
וְיָבִיֵּא הַחֵמִים יִקְרָאנָה
וְיִקְרָא אִי.
3. וְאִם מִן הַחֶלֶק הַשְּׂמִינִי
אוֹ מִלִּי מִצֵּוֶת יִקְרָא אִשֶּׁר
לֹא תַעֲשֶׂהָ וְלֹא יִדַּע אִשֶּׁם
וְהָיָה עִמָּךְ כְּכֹהֵן יִקְרָא אִי.
4. עֲדָה לֹא כִנִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־
נִשְׁפָּט בִּי חֲזָקָה בְּשִׁנְיָה מִכִּי
מִצֵּוֶת יִקְרָא אִשֶּׁר לֹא תַעֲשֶׂהָ
וְיָבִיֵּא מִחֵמֵי מִדְּבָרֵי:

5. וזאת תורת האשם הקדוש.
6. קרישם הוא: וקראו לו.
7. ופסח כי תחמול מעל והתאבד.
8. בשבועה שקשרו ידיו והביא.
9. אל אשמו לידוהו אל תמים.
10. והוא עוברך כפף שקלים.
11. בשקל הקדוש לאשם.
12. וקראו לו: טו.
13. והביא אל תמים מן האנן.
14. עוברך לאשם אל הבית כפף.
15. עליו הבית על שנתת אשר.
16. שנת והוא לא ידע וסמלה לו.
17. וקראו לו: יח.
18. ואת אשמו יביא לידוהו.
19. אל תמים מן האנן עוברך.
20. לאשם אל הבית: טז.

שם, כה
9. וסמך את ידו על ראש
החטאת השני את החטאת
במקום העלה: ויקרא ד, כט
10. ולקח בזהב מדים החטאת
באזבעו ונתן על קרנת מזבח
העלה ואת דמו ישפך אל יסוד
מזבח העלה: ויקרא ד, כה
11. וסמך ידו על ראש השעיר
והשחט אתו במקום אשר השחט
את העלה לפני ידוע החטאת
הוא: ויקרא ד, כז

מוסף רש"י

הוא בא בעת קודם

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible][illegible]